

det, bliver det det ærede Medlems Sag, og saa hører dermed Diskussionen op, det er sikkert nok. Men jeg vil dog se, inden jeg tror det, at det ærede Medlem vil benægte det. (*K. M. Klausen*: Det skal det ærede Medlem snart faa at se!) Ja, naar det ærede Medlem er rede til at benægte, hvad jeg her har meddelt, er en videre Bevisførelse med Hensyn til Karakteren af det ærede Medlems Optræden nu ikke nyttig. Jeg afventer altsaa nu det ærede Medlems Udtalelser.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har begæret Ordet. Med Tingets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

K. M. Klausen: Jeg skal som Indledning udtale, at da jeg blev gjort opmærksom paa, at der i dette omtalte Krudttaarn laa 450,000 Pd. Krudt, og jeg endvidere blev gjort opmærksom paa, at man ikke var sikret ved de Lynafledere, som vare opstillede, at man kunde risikere, at Lynet slog ned og tændte, forstod jeg, at der her var en ganske uhyre Fare for København. Det er blevet oplyst for mig, at det Areal, hvor man mente, der var Fare for, at Eksplosionen vilde ødelægge omtrent alt, strakte sig fra Krudttaarnet op mod det ny Raadhus og videre i Omkreds derefter. Her var en uhyre Fare for, at Mennesker i Tusindvis kunde miste Livet eller blive lemlæstede, at Værdier i Millionvis kunde gaa tabt. Som Medlem af Københavns Kommunalbestyrelse, som Repræsentant for en Del af Københavns Kommune var det selvfølgelig min Pligt at gøre alt, hvad der stod i min Magt for at afværge og fjerne denne Fare. Jeg har derfor haft stor Interesse i, at dette Krudttaarn blev fjernet. Men jeg har samtidig dermed sagt til mig selv: Denne Sag skal ikke gøres politisk, af denne Sag skal den ærede Krigsminister ikke lave Politik og fremme sine egne militære Formaal. Krudttaarnet for sig og Politik og Militarisme for sig, det er to Ting, man ikke behøver at blande sammen.

Naar det ærede Medlem for Løvel (*A. Nielsen*) siger, at jeg har ikke i Tide sagt i Finansudvalget, at jeg var imod, at Krudttaarnet blev ført ud til Fæstningen, og at de ikke i Finansudvalget have kendt min Stilling, staar det for mig som ubegribeligt, at det ærede Medlem kan sige noget saadant. Jeg har allerede saa tidlig — det staar at læse i Rigsdagstidende for i Fjor Sp. 489 — som den 24. Oktober

1902, altsaa før nogle af de Forhandlinger, som i forrige Rigsdagssamling vare komne i Gang vedrørende denne Krudttaarnssag, sagt, at hvor end Krudtet skal flyttes hen, i Fæstningen skal det ikke lægges, der har det intet at bestille. Der maa være andre Steder, hvor man kan anbringe dette farlige Krudt. Det er altsaa fuldstændig urigtigt, naar det ærede Medlem for Løvel her siger, at jeg ikke i Tide har gjort Finansudvalget bekendt med, at jeg var en bestemt Modstander af, at Krudtet blev lagt i Fæstningen. Hvis det ærede Medlem ikke fra Finansudvalget har vidst det, har han i hvert Fald haft Lejlighed til at faa det at vide fra mine Udtalelser i Fjor ved Finanslovens 1ste Behandling.

Nu har det ærede Medlem forleden Aften paa en Maade, som kunde vække Mistanke om, at han kunde fremkomme med Afsløringer, der vilde være i høj Grad kompromitterende for mig — Fantasiens kunde over for de forblommede Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med, have sit fri Spil, og man kunde meget godt tro, at jeg handlede efter Gunst eller Gave, i Kraft af Bestikkelse eller af andre Grunde — antydte, at jeg skulde have erklæret, at nu vilde jeg holde mig passiv i denne Sag. Den Trediemand, det ærede Medlem omtaler — det ærede Medlem vil ikke omtale hans Navn, hvorfor vil det ærede Medlem ikke det? Hvorfor er han saa skaansom overfor denne Mand? (*A. Nielsen*: Fordi det kommer ikke denne Forhandling ved!)

Formanden: Er det værd at nævne en privat Mands Navn under Forhandlinger som disse?

K. M. Klausen: Man skal dog have en Betegnelse for ham.

Formanden: Man kunde kalde ham den tredje Mand.

K. M. Klausen: Skulle vi ikke kalde ham Hr. H.? Jeg finder det hensigtsmæssigt at benævne ham Hr. H.

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke benævne ham saaledes, at han der ved angiver, hvem Manden er.

K. M. Klausen: Det er heller ikke det, det kommer an paa. Det skete i Fjor Foraar. En Dag kom et af Budene her i Rigsdagen og meddelte mig, at der